

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/68/2012
Identifikačné číslo spisu:	6012200470
Dátum vydania rozhodnutia:	22.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6012200470.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa JUDr. B. P., nar. X. L. XXXX, bytom U., proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyne zo dňa 19. marca 2012 č. XXX XXX XXXX, o starobnom dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sd/98/2012-20 zo dňa 24. júla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sd/98/2012-20 zo dňa 24. júla 2012 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 19. marca 2012 z r u š u j e a vec jej vracia na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne zo dňa 19. marca 2012 č. XXX XXX XXXX, ktorým odporkyňa podľa § 65 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) priznala navrhovateľovi starobný dôchodok od 5. marca 2012 v sume 312,00 Eur mesačne.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie na pojednávaní dňa 24. júla 2010 podľa § 2501 O.s.p., oboznámil sa s pripojenými listinnými dôkazmi, vypočul účastníkov a dospel k záveru, že opravnému prostriedku navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že navrhovateľ žiadosťou zo dňa 5. marca 2012 požiadal o priznanie starobného dôchodku od 5. marca 2012 a navrhovateľ k tomuto dňu dovŕšil dôchodkový vek 62 rokov. Vzhľadom na to, že navrhovateľ k tomuto dňu splnil podmienky pre priznanie starobného dôchodku podľa § 65 zák. č. 461/2003 Z.z., odporkyňa napadnutým rozhodnutím navrhovateľovi priznala starobný dôchodok. Navrhovateľ však v opravnom prostriedku žiadal priznať aj príslušné zvýšenie podľa § 66 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. po vzniku nároku na starobný dôchodok bez jeho

poberania od 5. marca 2008, kedy navrhovateľ dovŕšil 58 rokov veku a zároveň žiadal zvýšenie aj podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z.z.; to znamená, že navrhovateľ žiadal zvýšenie starobného dôchodku za obdobie, počas ktorého poberal výsluhový dôchodok.

Súd poukázal na znenie ustanovenia § 60 ods. 2 zákona, podľa ktorého obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Ďalej uviedol, že podľa § 255 ods. 5 zákona za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že od 1. septembra 1993 bol navrhovateľovi priznaný výsluhový príspevok, ktorý bol pretransformovaný na výsluhový dôchodok podľa zák. č. 328/2002 Z.z. a na nárok a výšku výsluhového dôchodku mu bola započítaná doba výkonu služby od 1. septembra 1970 do 31. augusta 1993 a doba základnej vojenskej služby od 1. apríla 1970 do 31. augusta 1970.

Podľa oznámenia Ministerstva vnútra SR zo dňa 9. februára 2012 č.p.: SPC-OSZ-VZ-29089/2012 navrhovateľovi bol priznaný príspevok za službu od 1. septembra 1993 podľa § 119 a § 120 zák. č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov PZ SR v znení neskorších predpisov. Navrhovateľovi bolo obdobie výkonu služby zhodnotené pre nárok na príspevok za službu, ktorý bol podľa § 124 ods. 3 písm. a/ zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov prekvalifikovaný na výsluhový dôchodok.

Nakoľko navrhovateľ získal okrem obdobia dôchodkového poistenia aj obdobie služby policajta v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa zák. č. 328/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov a tento dôchodok sa mu aj vypláca, nie je možné prihliadnuť na zaradenie doby výkonu služby do I. kategórie funkcií na účely zníženia dôchodkového veku vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia, pretože nie je možné započítať na nárok na starobný dôchodok obdobie výkonu služby ako obdobie dôchodkového poistenia.

Podľa názoru súdu nie je možné obdobie dôchodkového poistenia, počas ktorého navrhovateľ poberal výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu hodnotiť ako dobu dôchodkového poistenia pre zvýšenie sumy starobného dôchodku resp. pre vznik nároku navrhovateľa na starobný dôchodok od 5. marca 2008.

Súd mal z vykonaného preskúmania preukázať, že navrhovateľ nesplnil podmienku splnenia obdobia dôchodkového poistenia v zmysle citovaných ustanovení, a preto nemá nárok na zvýšenie starobného dôchodku podľa § 66 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z.. Súd neakceptoval právnu konštrukciu navrhovateľa, podľa ktorej § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 zákona je treba aplikovať aj na kategórie funkcií, pretože citované ustanovenia, ani žiadne iné ustanovenie zákona neupravuje nároky z kategórie funkcií a zákonodarcia presne a jasne špecifikoval nároky vyplývajúce z § 274 ods. 1 zákona. Pokiaľ by zákonodarcia chcel zachovať aj kategórie funkcií, tak by to realizoval v zákone o sociálnom poistení.

Podľa § 14 ods. 4 zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení ako zamestnanie zaradené do I. (II.) pracovnej kategórie sa za dobu pred 1. januárom 2000 hodnotila služba vojakov z povolania (§ 129) zaradená do I. (II.) kategórie funkcií, ak nevznikol nárok na dôchodok podľa piatej časti tohto zákona. Služba zaradená do I. kategórie funkcií sa v týchto prípadoch hodnotila ako zamestnanie I. pracovnej

kategórie uvedené v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/. Zákonodarca neprevzal zo zákona o sociálnom zabezpečení do zákona o sociálnom poistení ani priznával rôznych dôchodkov vojakov z povolania, príslušníkov ZNB a príslušníkov ZPV.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd v súlade s ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil, resp. zmenil a zrušil rozhodnutie odporkyne, nakoľko krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal priznať starobný dôchodok od 5. marca 2012 s príslušným zvýšením podľa ustanovenia § 66 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z., t.j. o 0,5 % za každých dní dôchodkového poistenia získaných po vzniku nároku na starobný dôchodok bez poberania tohto dôchodku, teda od dovŕšenia 58 roku veku, to znamená od 5. marca 2008 a zároveň so zvýšením podľa § 82 zákona.

Uviedol, že obdobie výkonu služby od 1. septembra 1970 do 31. augusta 1993 a dobu ZVS od 1. apríla 1970 do 31. augusta 1970, t.j. celom 23 rokov a 5 mesiacov v I. a II. kategórii funkcií mal ako doby služby zhodnotené na nárok a výšku príspevku za službu (a nie výsluhového príspevku, ako je uvedené v rozsudku), ktorý bol priznaný od 1. septembra 1993, ktorý je aj vyplácaný a poberaný. Zdôraznil, že pre priznávanie príspevku za službu bolo irelevantné, v akej kategórii funkcií boli doby služby vykonávané.

Opakovanie uviedol, že do zákona č. 461/2003 Z.z. zákonodarca zakotvil aj ustanovenie § 274 ods. 1, týkajúce sa priznávania nárokov vyplývajúcich zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie, resp. aj do služby I. a II. kategórie funkcií až do 31. decembra 2023, pričom tieto nároky bližšie nešpecifikoval. Je teda zrejmé, že zaradením tohto ustanovenia zákonodarca musel mať na zreteli aj predchádzajúcu právnu úpravu týchto nárokov, ako to bolo zakotvené v § 174 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, t. j. že „Občan, ktorý vykonával pred 1. januárom 2000 zamestnanie I. pracovnej kategórie, prípadne službu I. alebo II. kategórie funkcií, má po 31. decembri 1999 nárok na starobný dôchodok tiež, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň ... c) 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej ... 16 rokov v službe I. kategórie funkcií alebo 17,5 roka v službe II. kategórie funkcií ...“. V opačnom prípade by totiž ustanovenie § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., teda že „Nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31. decembra 2023.“, nemalo žiadny význam a bolo by nepoužiteľné, nevykonateľné a zároveň by bolo diskriminačné pre skupinu výsluhových dôchodcov.

Žiadal, aby pri priznávaní starobného dôchodku v zmysle platnej právnej úpravy a to najmä poukazujúc na ustanovenie § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., podľa ktorého sa zaradenie do I. a II. kategórie funkcií priznáva až do 31. decembra 2023, boli zhodnotené doby služieb v príslušnej kategórii funkcií pre priznanie nárokov vyplývajúcich z tohto zaradenia do zvýhodnenej kategórie funkcií na účely zníženia dôchodkového veku, teda dosiahnutím 58. roku veku.

V opačnom prípade by konanie odporkyne bolo diskriminačné.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu písomne vyjadrila prípisom zo dňa 1. októbra 2012 a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Uviedla, že dôvody, ktoré uvádza navrhovateľ v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené. Odporkyňa má za to, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne.

Poukázala na to, že v piatej časti zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení je v § 130 - § 132 a § 133 osobitne uvedené, ako sa hodnotí na nárok na dôchodok služba zaradená do I. kategórie funkcií

vojakov z povolania, príslušníkov národnej bezpečnosti a príslušníkov zboru nápravnej výchovy.

Podľa § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, sa nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie priznávajú do 31. decembra 2023. Zákon neupravuje, že sa zachovávajú nároky aj z kategórie funkcií, nakoľko kategórie funkcií nie sú pracovné kategórie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že napadnutým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX zo dňa 19. marca 2012 odporkyňa priznala navrhovateľovi starobný dôchodok od 5. marca 2012 podľa § 65 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. v sume 312,00 Eur mesačne. Rozhodnutie odôvodnila ustanovením § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 555/2007 Z.z., podľa ktorého nárok na starobný dôchodok vzniká získaním 15 rokov obdobia dôchodkového poistenia a dosiahnutím dôchodkového veku. Dôchodkový vek podľa § 62 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. navrhovateľ dosiahol dovŕšením 62 rokov veku, 5. marca 2012.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o nároku navrhovateľa na priznanie starobného dôchodku od 5. marca 2008, teda od dovŕšenia veku 58 rokov.

Podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 65 ods. 1 a ods. 2 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj zamestnanie a náhradná doba získané pred 1. januárom 2004 podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31. decembra 2023.

Ustanovenie § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. zakotvuje zásadu zachovania získaných nárokov, rešpektujúc predchádzajúcu právnu úpravu (zákon č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov), podľa ktorej sa nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie zachovávajú do 31. decembra 2023. Z toho dôvodu pre posúdenie vzniku nároku na starobný dôchodok z titulu výkonu zamestnaní zaradených do zvýhodnenej pracovnej kategórie nie je možné pre navrhovateľa stanoviť iné (menej výhodné) podmienky, ako boli stanovené predchádzajúcou úpravou. Toto ustanovenie umožňuje vznik nároku na starobný dôchodok pred dovŕšením 62. roku veku.

Podľa § 14 ods. 4 v spojení s § 129 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení

neskorších predpisov ako zamestnanie zaradené do I. (II.) pracovnej kategórie sa za dobu pred 1. januárom 2000 hodnotí služba príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti a príslušníkov zborov nápravnej výchovy, zaradená do I. (II.) kategórie funkcií, ak nevznikol nárok na dôchodok podľa piatej časti tohto zákona.

Je zrejmé, že navrhovateľovi nevznikol nárok na dôchodok podľa piatej časti zákona č. 100/1988 Zb.

Navrhovateľovi bol od 1. septembra 1993 priznaný príspevok za službu za dobu výkonu náhradnej vojenskej služby od 1. apríla 1970 do 31. augusta 1970 a dobu služby policajta od 1. septembra 1970 do 31. augusta 1993, teda za viac ako 21 skončených rokov služby zaradenej do I. a II. kategórie funkcií, ktorý sa od účinnosti zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov považuje za výsluhový dôchodok. Nebol pritom rozhodujúci výkon služby v I. alebo II. kategórii funkcií, rozhodujúca bola len doba služby.

Výkon služby v I. a II. kategórii funkcií navrhovateľovi teda nebol zohľadnený pre nárok a výšku dávky výsluhového zabezpečenia. Nároky vyplývajúce zo zamestnaní zaradených v minulosti do I. a II. pracovnej kategórie, resp. I. a II. kategórie funkcií, spočívajúce v znížení vekovej hranice pre nárok na starobný dôchodok sa vzhľadom na znenie § 274 ods. 1 zákona 461/2003 Z. z. zhodnocujú bez ohľadu na to, či išlo o výkon služby policajtov a vojakov, alebo výkon iného zamestnania, alebo o kombináciu takýchto činností. Pri inom riešení by dochádzalo k nerovnosti oprávnených osôb pred zákonom a ich prípadnej diskriminácii len preto, že zamestnanie (poistená činnosť) bolo vykonávané v ozbrojených zboroch.

Ako už uviedol najvyšší súd vo svojom rozhodnutí v obdobnej veci (9So/138/2011), „z právnych úprav, týkajúcich sa sociálneho poistenia alebo zabezpečenia osobitných skupín poistencov jednoznačne vyplýva, že všeobecný systém sociálneho poistenia a osobitný systém sociálneho poistenia (zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov) sú založené na základe hodnotenia dôb poistenia (zamestnania) pre dávky dôchodkového poistenia.

Kým zákon o sociálnom poistení upravuje nároky poistencov zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho cieľom je zabezpečiť, aby doby poistenia boli poistencovi riadne zohľadnené pre vznik nároku na dávky podmienené dosiahnutím veku alebo nepriaznivým zdravotným stavom, osobitné právne úpravy, používané v osobitnom systéme sociálneho poistenia obsahujú len úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok sociálneho zabezpečenia a zohľadňuje ako dobu poistenia iba dobu výkonu služby (prípadne náhradnú dobu výkonu služby). Osobitný systém poistenia (zákon č. 328/2002 Z. z.) neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, sirotských a vdovských dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, a to aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené len na hodnotení doby služby poistenca bez zohľadnenia kategórie funkcií a bez zohľadnenia dôb poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme. V dôsledku tejto skutočnosti potom vychádza záver, že poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti zákona o sociálnom poistení len v rozsahu, zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme (s výnimkou prípadov podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, ktorým sa pre nárok na tieto dávky započítavajú doby služby v ozbrojených silách v celom rozsahu), ale nie v časti, upravujúcej nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotsky, vdovský alebo vdovecký dôchodok.

V dôsledku súbežného uplatňovania týchto systémov tak nesprávnym a výlučne gramatickým výkladom zákona dochádza k diskriminácii poistencov osobitného systému, lebo odporkyňa im niektoré doby poistenia nehodnotí vôbec, alebo im ich hodnotenie odsúva a aj mení podmienky alebo odníma výhody, poskytované poistencom v osobitnom systéme sociálneho poistenia.

Postup, pri ktorom sa príslušníkom ozbrojených zborov v prípade vzniku nároku na výsluhovú dávku vo všeobecnom systéme nehodnotia všetky doby poistenia, však právna úprava, pri ktorej došlo k oddeleniu dôchodkového zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov do osobitného systému, nemala za cieľ. Svedčí o tom aj znenie § 274 zákona o sociálnom poistení, upravujúce zachovanie nárokov, vyplývajúcich zo zaradenia zamestnaní do zvýhodnených pracovných kategórií (I. a II. kategórie funkcií).

Nová právna úprava, obsiahnutá v zákone o sociálnom poistení, nemala za cieľ vylúčiť tieto zvýhodnenia a vyžadovať, aby zvýhodnené zamestnanie pri posudzovaní vzniku nároku na dávku podľa zákona o sociálnom poistení znemožnilo zohľadniť celú dobu poistenia (bez ohľadu na skutočnosť, v ktorom

systéme ju poistenec získal) a vyžadovať od zamestnanca nadobudnutie dôb poistenia výlučne podľa ustanovení zákona o sociálnom poistení, teda vo všeobecnom systéme tak, akoby poistenec bol poistený výlučne len za podmienok, uvedených v zákone o sociálnom poistení, pričom tieto podmienky sú stanovené pre iné kategórie zamestnaní a akoby v ostatnom období nebol poistený vôbec.

V záujme vysvetlenia správnej aplikácie zákona o sociálnom poistení aj v danej veci bolo preto potrebné skúmať pôsobnosť zákona o sociálnom poistení na tých poistencov, ktorí boli v určitom období poistení v inom dôchodkovom systéme na Slovensku. Nesprávnou aplikáciou zákona o sociálnom poistení dochádza k zhoršovaniu dôchodkového postavenia práve tých poistencov, ktorým v čase vzniku poistného vzťahu a aj počas jeho trvania právna úprava mala zabezpečovať komplexne výhodnejšie postavenie s prihliadnutím na náročné špecifiká ich služby.

Absolútne vylúčenie hodnotenia doby poistenia zo všeobecného systému u tých poistencov, ktorí získali dávky dôchodkového zabezpečenia v inom systéme sociálneho poistenia a nie v systéme všeobecnom, má za následok horšie zaobchádzanie s nimi, ako s poistencami, ktorí sú poistení v zahraničných systémoch sociálneho poistenia a u ktorých samotná poisťovňa vôbec nepochybuje o spôsobe výpočtu ich dôchodkových dávok spôsobom krátenia, ktorý zabezpečuje primerané poistné plnenie za obdobia, v ktorých boli poistení na Slovensku po zohľadnení dôb poistenia v iných systémoch. Postupom odporkyne sa napríklad pri dosiahnutí dôchodkového veku a započítaní dôb poistenia, získaných len vo všeobecnom systéme vymeriava poistencom dôchodok vo výške, akoby celkovo boli poistení len po krátky čas. Pre poistencov, ktorí získali časť poistenia v oboch systémoch je takýto postup nad akúkoľvek pochybnosť nevýhodnejší, ako keby sa im pre vznik nároku hodnotila celá doba poistenia iba vo všeobecnom systéme.

Podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky, občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

Primeraným je také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to, či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia (ktorý sa vyčlenil zo všeobecného systému dôchodkového poistenia) alebo iba vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.“

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je v rozpore so zákonom o sociálnom poistení. Súd prvého stupňa rozhodnutia odporkyne potvrdil na základe nesprávneho právneho názoru v rozpore s ustálenou judikatúrou, preto odvolací súd podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutia odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne pre posúdenie nároku navrhovateľa na starobný dôchodok zohľadniť obdobie služby v I. a II. kategórii funkcií. Pri novom rozhodovaní vo veci je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu.

O trovách konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 a 2 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ ich náhradu nežiadal a odporkyňa bola v konaní neúspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.